

عنوان مقاله:

مطالعه قابلیت های نمایشی و تحلیل ساختاری حکایتی از تاریخ بیهقی با نظر به الگوی کنشگر گرماس

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی بزرگداشت بیهقی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

حورا حق شنو - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی، دانشگاه عالی هنر شیراز

خلاصه مقاله:

ازدیرباز تاریخ بیهقی با طیف گسترده از شخصیت ها، به دلیل برخورداری از ظرفیت بالقوه نمایشی، منشا اقتباس های متعدد سینمایی و تئاتری بوده است. بدیهی است شخصیت پردازی قهرمان نمایش به منزله یکی از ارکان اصلی دنیای تئاتر، شامل مولفه های ویژه ای چون انگیزه، کنش دراماتیک، گفت وگوها و بررسی ابعاد جسمانی و روانی کاراکترها می شود که آن را از شخصیت پردازی داستانی متمایز می کند. از آنجا که نظریه الگوی کنشگر گرماس یکی از آخرین و مهم ترین دیدگاه ها در حوزه شخصیت پردازی دراماتیک است و اثر را براساس میزان کنش در بافت متن می سنجد، لذا حکایت دیدار هارون الرشید با دو زاهد، عکری و ابن سماک، با توجه به قابلیت های نمایشی آن، دست مایه این مطالعه از منظر روایت ساختارگرا شده است. این پژوهش با رویکرد نظریه مذکور و با برشمردن مولفه های شخصیت نمایشی، به روش توصیفی - تحلیلی، با بهره گیری از منابع معتبر علمی و با کمک شیوه پرداخت هنری و روایت خاص بیهقی نشان می دهد که می توان همچون دیگر نمونه های این حوزه، نمایشنامه ای اقتباسی حول محور شخصیت هایش آفرید.

کلمات کلیدی:

تاریخ بیهقی، الگوی کنشگر، گرماس، هارون الرشید، ابن سماک، عمری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1544911>

